

בית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוט ז"י

בפני:

סא"ל מאיר ויגיסר - אב"ד

רס"ן תאיר עוז - שופטת

סרן אלעד גרינשפן - שופט

בעניין: התובע הצבאי

(ע"י ב"כ, סגן סתיו תורג'מן)

נגד

ק/XXX רס"ם ד' ד'

(ע"י ב"כ, רס"ן עומר קנובלר)

הכרעת - דין

אנו מתירים לנאשם לחזור בו מכפירתו. על פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של מרמה והפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשלי"ז-1977, עבירה של הוצאת רכוש מרשות הצבא, לפי סעיף 77(א)(2) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, עבירה של חריגה מסמכות, לפי סעיף 68 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 ועבירה של התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

ניתנה היום, כ"ט בשבט התשע"ט, 4.2.2019, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופטת

בפני:
סא"ל מאיר ויגיסר - אב"ד
רס"ן מירב בלס - שופטת
סרן ענבל מייליאן - שופטת

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סגן אמיר גונמן)

נגד

ק/XXX רס"ס ד' ד' (ע"י ב"כ, רס"ן עומר קנובלר)

גזר - דין

1. ביום 4.2.2019 הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוצאת רכוש מרשות הצבא, לפי סעיף 77(א)(2) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, חריגה מסמכות, לפי סעיף 68 לחוק השיפוט הצבאי והתנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, וזאת בגין מסכת של גניבה שיטתית של רכוש צבאי ומכירתו.

2. **מכתב האישום המתוקן והפרטים הנוספים** עולה כי הנאשם התגייס לצה"ל בחודש אוגוסט 1997 והמשיך בשירות קבע עד לפיטוריו מן השירות בעקבות הפרשה בתאריך 3.12.2018. במסגרת שירותו כנגד מטבח בבסיס טירונים ניצנים, היה אמון הנאשם על הכנת המזון לחיילי הבסיס, ופיקוח על הטבחים בביצוע תפקידם. הנאשם היה אחראי לעקוב אחר כמויות המזון המוגשות, וכי יש כמות מספקת של מזון עבור החיילים אך הוא לא היה אחראי על הזמנת המזון.

חקירתו של הנאשם החלה בעקבות מידע מודיעיני ובמהלך החקירה הוא נצפה מבצע את העבירות ונעצר ביום 9.7.2019 במהלך ביצוען. הוא הודה בחקירתו בכל העבירות. במשך כשנתיים וחצי עובר למעצרו נהג הנאשם ליטול מן המטבח סוגי מזון שונים, בהם: תבניות ביצים, חזה עוף, ארגזי בקר, קרטוני שמן, שימורי תירס, שימורי טונה, שימורי חמוס, ציפס תפוגן קפוא, חומץ, מיץ לימון ועוד. הנאשם הוציא את המזון מן המטבח מספר פעמים בשבוע, בתדירות הולכת וגדלה, עד שבשנה שקדמה למעצרו היא הגיעה לתדירות של 4 פעמים בשבוע. כמויות המזון גדלו אף הן לאורך התקופה. בשיא התקופה הוציא ביצי מאכל בכמויות משתנות של 12-60 תבניות בכל הזדמנות, וכ-100 ק"ג בשר (חזה עוף או בקר) בחודש. בנוסף, הוציא הנאשם באופן קבוע מוצרים

שונים הנמצאים במטבח, כגון ניילון נצמד, נייר כסף, משטחי עץ, בקבוקים ריקים, סמרטוטים, סבון, אקונומיקה ועוד. יחד עם זאת, הנאשם לא מנע מזון מחיילים. א' ר' היה זה שהציע לנאשם למכור את המזון. הנאשם ניצל את הגישה החופשית למטבח ולמחסנים שנמצאים בו, וידא שאין איש רואה והניח את המזון והמוצרים ברכבו הפרטי. לעיתים, הותיר ברכבו את מוצרי המזון: בשר בקר, עוף וביצי מאכל, בטמפרטורה הגבוהה מהטמפרטורה המתאימה להובלתם וללא אמצעי קירור ובקרה. לאחר שיצא מן הבסיס, כשהמזון בתוך הרכב, פגש הנאשם באזרח א', בנקודת מפגש שתואמה מבעוד מועד. שם העביר הנאשם אל א' את המזון כדי שימכור אותו לאחרים תמורת כסף. המוצרים נמכרו במחיר של כ-80%-70 מערכם בשוק ומהמחיר ששולם בגינם על ידי צה"ל. בסכום הכסף שהתקבל ממכירת המוצרים היו הנאשם וא' מתחלקים, באופן שהנאשם היה מקבל 80% מהתמורה, ו' היה מקבל 20% מהתמורה. סך הכל הרוויח הנאשם ממכירת המוצרים כ-120,000 ש"ח. ביום 17.5.2018 שוחרר הנאשם למעצר פתוח. ביום 12.6.2018 הוא שוחרר למעצר בית בו שהה עד ליום 3.12.2018.

3. **במסגרת ראיות ההגנה לעונש העיד בפנינו הנאשם.** בפתח דבריו, הביע חרטה על מעשיו והבטיח שלא לחזור עליהם. הנאשם סיפר על שירותו הצבאי והצטיינותו בשירות. הוא הרחיב על השפעת האירוע על ביתו הקטנה, הקשורה אליו עד מאוד. הנאשם מסר כי אינו עובד, משום שהוא ממתין להשלמת ההליך הפלילי ותוצאותיו. אחריו העידה אשתו ותיארה את הקשר החם בין הנאשם לביתו, את תלותה של הבת בו והרחיבה על המתח שבו שהתה הבת בעקבות מעצרו. היא הסבירה כי הם מתגוררים בישוב קטן ונדרשים לרכב למטלות היומיות שלהם. רס"ר כ', שכנו של הנאשם התייחס גם הוא, בעדות נרגשת, לאופיו הטוב של הנאשם ולהשפעת המעצר על ביתו של הנאשם.

מפקדו של הנאשם, רני"ג ב' ש', מנהל המטבח בבט"ר ניצנים, מסר עדות על אופיו של הנאשם. לדבריו, הנאשם שירת תחת פיקודו כמעט 12 שנים. הנאשם הוא אדם מקצועי, בעל מוסר עבודה גבוה מאוד, ביצע את עבודתו במקצועיות, במסירות, ביסודיות ומעבר לנדרש. הנאשם היה אהוד על חבריו, היווה דמות לחיקוי עבור פקודיו וגילה יוזמה ואקטיביות. נוכח האמור, הנאשם סומן כבולט לחיוב ונבחר לנגד מצטיין מספר רב של פעמים. אחריו, עלה להעיד רס"ב (ב') ב'. הוא הוסיף מילים טובות על אופיו הטוב של הנאשם, מקצועיותו ומסירותו בתפקיד.

4. הוגש לעיונו **תסקיר לעניין העונש** שהכינה סרן (במיל') א', קרימינולוגית שיקומית. לאחר שעיינו בתסקיר, התרשמנו כי הוא ערוך היטב, מאוזן, מעמיק ויסודי והוא סייע לנו במלאכה המורכבת של גזירת העונש. מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 40

שנים, נשוי ואב לילדה בת 6 שנים ולתינוקת. הוא שוחרר משירות קבע בעקבות האירועים מושא כתב האישום והוא אינו זכאי לפנסיה. אשתו הפסיקה לעבוד לקראת הלידה הצפויה, ולפני כן עבדה והשתכרה מתחת למינימום. אמו של הנאשם, בת 64 שנים, עובדת בניקיון ומסייעת לו.

בהמלצותיה, ציינה עורכת התסקיר כי לנאשם יכולת לשקם את חייו האישיים. הוא אוהב את מקצוע אחראי המטבח שאותו רכש במהלך שירותו וזוכה לתמיכה משמעותית מצד אשתו. יחד עם זאת, צוין שם כי "הנאשם מחפש אחר 'שומרים חיצוניים' בדמות מפקחים וביקורות יחידתיות ורק לאחר מכן בוחן את הבחירות האישיות שלו".

5. בטיעוניה לעונש ביקשה התביעה לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל ולמקם את עונשו של הנאשם במרכזו של המתחם שנקבע. לצד עונש המאסר בפועל, ביקשה התביעה להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, הורדה לדרגת טוראי, קנס כספי בסך עשרות אלפי שקלים ופיצוי לצה"ל. מנגד, ביקשה ההגנה כי עונש המאסר שיוטל על הנאשם יהיה לריצוי בדרך של עבודה צבאית, כך ששלילת חירותו של הנאשם תהייה חלקית והוא יוכל להמשיך ולהתגורר עם משפחתו. ההגנה הוסיפה כי הנאשם יפעל לתיקון תוצאות העבירה. לאחר הדיון ובהתאם להצהרתה, הפקיד הנאשם סכום של 60,000 ש"ח (5/ס).

על הערכים הנפגעים ומתחם העונש ההולם

6. בפסיקה נקבע כי "מנגד בצה"ל מצופה להיות "שומר סף" ודוגמא לפקודיו" (ע/19/05 **התובע הצבאי נ' רס"ר בוכריס** (2005); להלך: "**פרשת בוכריס**"). בהיותו נציג של צה"ל הפועל מתוקף ובמסגרת הסמכויות שניתנו לו על פי פקודות הצבא, מעל הנאשם באמון צה"ל, באמון הציבור ובאמון מפקדיו. הוא פגע, אפוא בערכי **המשמעת, השליחות, האמינות והדוגמא האישית**, כולם ערכים הנכללים ברוח צה"ל. יתר על כן, מעשיו פגעו פגיעה קשה בתדמיתם של צה"ל ושל משרתי הקבע. כעובד ציבור - איש קבע, הוא פגע בנשמת אפו של השירות הצבאי: **ניקיון הכפיים וטוהר המידות** וכן **בקופה הציבורית ובמנהל התקין**. אנו מקבלים אף את טענת התביעה כי מעשיו עלולים היו לפגוע בבריאות הציבור משום שחלק מפריטי המזון שנמכרו הוחזקו ללא פיקוח ובקרה.

7. **בחנו את נסיבות ביצוע העבירה**; מתוקף התפקיד של הנאשם, והאמון שבצדו, ניתנה לו הגישה למוצרי מזון רבים ולפריטים נוספים המשמשים לעבודת המטבח. הנאשם **מעל באמון**, והשתמש בגישה הייחודית שניתנה לו לשם השגת רווח וטובת הנאה אישית תוך פגיעה באינטרסים של צה"ל. מעשיו של הנאשם הם בעלי **מאפיינים**

פליליים מובהקים, נוכח השיטתיות שבה בוצעו, הגברת התדירות של הוצאת המזון והקשר שנוקם עם אזרח לשם מכירת הרכוש הצבאי. הוצאת הרכוש הפכה שגרתית עבור הנאשם, באופן כמעט יומיומי, במשך כשנתיים ומחצה. המעשים בוצעו לשם **בצע כסף** והם נקטעו רק בזכות גילוי העבירה. סברנו כי קיימת כאן מידה של תכנון ותחכום, אך מצאנו בפסיקה גם מקרים חמורים יותר בהיבט הזה, שבהם נוהלו הגניבות כמבצע צבאי שבו היו מעורבים גם חיילים נוספים. בפסיקה שאליה נתייחס בהמשך, מצאנו גם פרשות שבהם הוצא ציוד צבאי שפגע בכוננות הצבא, בשונה מענייננו.

8. לא למותר לציין, כי לא ניתן לקבל את טענת ההגנה, לפיה מעשיו של הנאשם לא פגעו בחיילים. משאבי הצבא שנגרעו על ידי מעשי הנאשם יועדו לרווחת החיילים, בין אם החיילים ביחידתו ובין אם כלל חיילי צה"ל. במקום לשמש למטרה זו, הם מימנו את צרכיו האישיים של הנאשם.

9. עיקר הטיעון של ההגנה הוא כי כליאה מאחורי סורג ובריח אינה ברירת המחדל. לתמיכה בטיעון זה, הפנתה לדו"ח ועדת דורנר, שאומץ בהחלטת ממשלה, וניתנה אליו התייחסות במסגרת בג"ץ 1892/14 **האגודה לזכויות האדם בישראל נ' שר הביטחון** (2017) (בפסקה קכו). שקלנו אם ניתן לקבל את עתירת ההגנה לעניין העונש. נודה כי טיעונה של ההגנה היה שובה לב: מה הטעם ומה התועלת בהטלת עונש מאסר בפועל אם ניתן להסתפק בעבודה צבאית? ואולם, ככל שביקשנו להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל לא הצלחנו לאתר נקודת אחיזה למתחם העונש ההולם עליו התבסס טיעון ההגנה.

10. בית הדין הצבאי לערעורים קבע בפסיקה ענפה ועקבית שקיימת חומרה יתרה באותם מקרים של מעילה באמון וגזל מהקופה הציבורית ובמיוחד כאשר העברות חוזרות ונשנות בשיטתיות, תוך תכנון מוקדם. נקבע כי מתחייב מסר עונשי ברור והחלטי אשר יבטא את חובת עמידתו של איש הקבע בנורמות התנהגות בסיסיות וירתיע אחרים מפני שליחת יד בכספי ציבור העוברים תחת ידם מכוח תפקידם. לאור עקרון ההלימה וצורכי ההרתעה, **בכל** המקרים שסקרנו, הוטלו עונשים הכוללים רכיב של מאסר בפועל בכליאה ממשית למשך מספר לא מבוטל של חודשים.

11. כך למשל בפרשת **בוכריס** האמורה ובפרשת **אהרון** (ע/8,9/08 **רס"ל אהרון נ' התובע הצבאי הראשי** (2008) הוטלו עונשי מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים בגין גניבת דלק בסכומים המתקרבים ל-120,000 ש"ח. בפרשת בוכריס הוטל קנס בסך 21,000 ש"ח ובפרשת אהרון הקנס והפיצויים הגיעו לסכום מצטבר של 10,000 ש"ח. בעניינינו של **רס"ם קסוס** אשר הוציא במשך שנה וב-20 הזדמנויות 14,500 ליטרים סולר ומכרם תמורת סכום של 2.5-3 ש"ח לליטר הוטל עונש של 9 חודשים בפועל וקנס

בסך 20,000 ש"ח (ע/33/12 רס"ם קסוס נ' התובע הצבאי הראשי (2012); וראו גם ע' 89,92/10 רס"ב אואנונו נ' התובע הצבאי הראשי (2010) – 14 חודשי מאסר בפועל ופיצוי וקנס בסכום מצטבר של 30,000 ש"ח; מ/1/10 התובע הצבאי הראשי נ' סא"ל אטיאס (2010) - 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 5,000 ש"ח).

12. הרחבנו את היריעה ובחנו את פסיקת בית המשפט העליון, בתי המשפט המחוזיים ואף בתי המשפט השלום. מצאנו כי ברובם הגדול של המקרים הדומים של גניבה של עובד ממעסיק, בסכומי כסף ניכרים כבענייננו, מתחם העונש ההולם מחייב **ברף התחתון מאסר בכליאה ממשית לצורכי הלימת החומרה שבפגיעה בערכים שפורטו וכן לצרכי הרתעה**. כך למשל, ברע"פ 8529/12 עקל נ' מדינת ישראל (2012) בגין גניבת רכוש בסכום של עשרות אלפי שקלים מהמעביד הוטל עונש של 8 חודשים מאסר לצד פיצוי וקנס בסך מצטבר של 37,500 ש"ח; ברע"פ 3153/10 שבתשילי נ' מדינת ישראל (2010) הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 3541/11 מדינת ישראל נ' פריג' (2011) הורשעה פריג' לפי הודאתה בגניבת סכום של 436,000 ש"ח מהמעביד במשך מספר שנים; עונש המאסר בפועל הוחמר ל-7 חודשים חלף מאסר בדרך של עבודות שירות ונקבע פיצוי בסך 251,604 ש"ח; וברע"פ 7714/16 הרשקו נ' מדינת ישראל (2018) בגין גניבה בידי עובד בסך 357,000 ש"ח הוטלו 24 חודשים בפועל ופיצוי בסך 250,000 ש"ח; בע"פ 5718/16 זהבי נ' מדינת ישראל (2016) הגניבה עמדה על סכום של 971,349 ש"ח והוטל עונש של 14 חודשים בפועל וקנס בסך 120,000 ש"ח.

13. במקרים מועטים בלבד הוטל עונש של עבודות שירות, בעקבות נסיבותיהם הייחודיות (ע"פ 6887/16 בסר נ' מדינת ישראל (2017) – 6 חודשים בדרך של עבודות שירות ופיצוי בסכום של 87,000 ש"ח; עפ"ג (מרכז) 39711-08-18 גולדברג נ' מדינת ישראל (2018); עפ"ג (חי) 43978-10-16 מזרחי נ' מדינת ישראל (2017); ועפ"ג 40674-04-13 מדינת ישראל נ' קטש (2013)).

14. הגענו למסקנה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-24 חודשי מאסר בכליאה ממשית, וזאת לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים בסכום מצטבר של עשרות אלפי שקלים והורדה לדרגת טוראי.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם

15. לא מצאנו לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או הרתעה, אך סברנו כי ניתן להקל בעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש נוכח הצטברותם של השיקולים הבאים ומטעמי שיקום: ראשית, הנאשם הודה, חסך בזמן שיפוטי, נטל אחריות על מעשיו, ולא רק בפנינו, אלא גם בחקירה. כך, למעשה, כלל עובדות כתב האישום והיקף מעשי העבירה מסתמכים על הודאתו (ראו ע"פ 5718/16 זהבי נ' מדינת

ישראל (2016); שנית, **אשתו ושתי בנותיו** של הנאשם **נפגעו כלכלית קשות** מהסתבכותו בפרשה, שהובילה לשחרורו מן השירות בגיל 39, ובטרם הגיעו לגיל המאפשר לו ליהנות מהזכויות שצבר במסגרת הפנסיה התקציבית. שלישית, הוכח בפנינו כי ביתו הגדולה, בת שש שנים, קשורה אליו עד מאוד ותיפגע מהיעדרו; רביעית, הנאשם הפקיד סכום כסף משמעותי, בסך 60,000 ש"ח, בניסיון **לתקן את תוצאת העבירה** והטלנו עליו קנס נוסף, משמעותי, **כאיזון להקלה בעונש המאסר בפועל** (באשר לאיזון בין רכיבי המאסר והקנס והקלה ברכיב המאסר כאשר ניתן עונש קנס מרתיע ראו ע"פ 3829/13 **שניידר נ' מדינת ישראל** (2013)); חמישית, התרשמותנו הבלתי אמצעית, כמו גם התרשמות עורכת תסקיר העונש, כי **הנאשם הוא בר שיקום**, בהתחשב בתרומתו לצה"ל במשך יותר מעשרים שנות שירותו והיעדר עבר פלילי. לאור כל האמור, סברנו כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם סמוך לתחתית מתחם העונש ההולם.

16. **באשר לקנס הכלל** הוא כי קיימת חשיבות להטלת קנס לצד הטלת עונש מאסר, המבטא, בין היתר, ענישה בגין הרווח הכלכלי שביקש העבריין להרוויח (ראו פרשת **שניידר** האמורה). עם זאת, יש מקום להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם (בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין). יצוין, כי בפסיקת בית הדין הצבאי בעבר, הוטלו אומנם עונשי מאסר מרתיעים, אך רכיבי הענישה הכלכליים – הקנס והפיצוי – היו במידה פחותה (ראו למשל ע/988 **רס"ר אברגיל נ' התובע הצבאי הראשי** (1988) וע/219,227/89 **רס"ר סונינו ואח' נ' התובע הצבאי הראשי** (1989), בהם הוטלו עונשי מאסר של 12 חודשים בפועל ללא קנס ו-3 שנים בפועל ללא קנס).

17. בשנים האחרונות, ניתן לזהות מגמה בפסיקה, של קביעת עונשי קנס ופיצוי בסכומים משמעותיים, בגין עבירות דומות (ואף בעבירות אחרות כגון עבירות מין ואליומות). ברם, חוק השיפוט הצבאי אינו מאפשר להטיל עונש של קנס גבוה בגין הרשעה בעבירות צבאיות. יתר על כן, הוא מגביל את אפשרות הפיצוי, כך שלא יחרוג מעשרה שיעורים ממשכורת טוראי בגין כל עבירה בה הורשע הנאשם. בשים לב להתפתחות הפסיקה במערכת השיפוט הכללית והצבאית לכיוון של ענישה הכוללת פיצוי וקנסות במקרים המתאימים בסכומים של עשרות אלפי שקלים, דומה כי ניתן לשקול לתקן את החוק בהיבטים אלו. הדברים נכתבים כאן כנקודה למחשבה, משום שאיננו חשופים לתמונה המלאה ולמלוא השיקולים הרלוונטיים, ודיון ממצה בסוגיה לא התקיים בפנינו.

18. **ומן הכלל אל הפרט**, התחשבנו במצבו הכלכלי של הנאשם (כנדרש בסעיף 40 לחוק העונשין) ומהצד השני בשווי הרכוש שהוציא מרשות הצבא: כ-187,000 ש"ח, ובסכום הכסף ששלשל כרווח לכיסו: כ-120,000 ש"ח. באיזון הדברים עם הפגיעה

בנאשם בעקבות פיטוריו מן השירות בטרם זכאותו לפנסיה תקציבית, מצאנו כי יש מקום להטיל עליו קנס של 75,000 ש"ח.

החילוט

19. התביעה עתרה לחילוט רכב ההונדה "CRV" (להלן: "הרכב") והכסף המזומן שנתפס עליו מכוח סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. לא נטען כי הרכב האמור הוא רכוש שהושג בעבירה, אלא שהחילוט נועד להשיג בעיקר מטרה הרתעתית – הצורך ליטול את התמריץ הכלכלי להוציא רכוש מרשות הצבא. לאחר בחינת הנושא, לא מצאנו לנכון להיעתר לעתירתה. נפרט כאן את נימוקינו.

נימוק ראשון הוא, **שהעבירות שבהן הורשע הנאשם אינן מסוג העבירות שבהן נוטה הפסיקה להורות על חילוט רכוש**, וזאת בשונה מעבירות של הלבנת הון או סחר בסמים או אמל"ח (וראו גם הנחיית התצ"ר מס' 2.08 שאיננה כוללת הנחיה לעתירה לחילוט רכוש בעבירות גניבה).

הנימוק השני הוא, שלא סברנו כי יש בכך צורך נוכח עיקרון המידתיות בענישה ובהתחשב ברכיבי הענישה הכספיים המשמעותיים שהחלטנו להטיל על הנאשם. בפסיקה נקבע כי בטרם יעשה בית המשפט שימוש בסמכות החילוט, "הוא מצווה לתת את דעתו גם על השלכותיה, וכיצד היא משתלבת במערך רכיביו האחרים של העונש" (באשר להתחשבות במידת הקנס בעת החלטה על החילוט ראו פסקה 34 בע"פ 18/14 סמל אבו זהרי נ' התובע הצבאי הראשי (2.7.2015)). לעיתים, רשאי בית המשפט לקבוע שכאשר בשימוש בסמכות החילוט גלומה הכבדה מעבר לנדרש, אזי יש להימנע ממנה (ע"פ 6234/03 מדינת ישראל נ' מראד זיתאוי (9.3.2005)). בענייננו, ניתן משקל גם לכך שבעקבות הרשעתו הופסק שירותו הצבאי של הנאשם וזכאותו לפנסיה נפגעה, דבר שהסב לו נזק כלכלי ניכר. **נראה שלא נדרשת הרתעה נוספת במישור הכלכלי.**

שיקול אחר, הוא **שלא מצאנו שהרכב שימש רכיב מהותי בביצוע העבירה**, אשר בלעדיו לא הייתה יכולה העבירה להתבצע (ראו ע"פ 4148/92 מועד נ' מדינת ישראל (22.9.1994); והשוו: ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.2014), פסקה 35 לפסק הדין, וכן רע"פ 5271/90 שלום מירלשווילי נ' מדינת ישראל (2.1.1991)). הנאשם הורשע בכך שהחל מיום 7.5.2018 הוציא את המזון מהמטבח באמצעות הרכב. את העבירות ביצע עד ליום מעצרו בתאריך 9.5.2018 ואף לא בכל יום. מכאן שמדובר **בשלושה ימים בסך הכל.**

ולבסוף, נציין שמת/3 עולה כי רכישת הרכב מומנה גם באמצעות הלוואה שקיבל הנאשם. נמסר כי קיימת הודעת משכון על הרכב. מכאן, שהחלטה על חילוט הרכב,

עלולה לפגוע בצד שלישי (ראו פרשת אבו זהרי שאוזכרה לעיל בפסקאות 32-34 והאסמכתאות שם).

20. לסיכום, עתירת הצדדים המורכבת והמקוטבת בנוגע לרכיבי הענישה השונים הצריכה איזונים עדינים. אומנם, לא מצאנו נקודת אחיזה בפסיקה המאפשרת להימנע מהטלת עונש מאסר בכליאה ממשית על הנאשם; ועם זאת, סברנו כי ניתן להקל במידתו של עונש המאסר בפועל, תוך החמרה ברכיבי הענישה האחרים: הקנס והפיצוי. באשר לחילוט, לא שוכנענו כי אמצעי קשה זה, אכן מתחייב בענייננו. הגענו למסקנה זאת, הן בהתחשב באופי העבירות שבהן הורשע הנאשם, והן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם.

סוף דבר

21. על הנאשם מוטלים אפוא העונשים הבאים:

א. שמונה (8) חודשי מאסר לריצוי בפועל. מעונש המאסר בפועל ינוכו תשע (9) ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו בתאריך 30.6.2019 עד השעה 9:00 בבס"כ XXX.

ב. שמונה (8) חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש (3) שנים לא יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע שעניינה שליחת יד ברכוש הזולת, זיוף, הונאה או מרמה והפרת אמונים.

ג. שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלושה (3) שנים לא יעבור הנאשם עבירה מסוג עוון שעניינה שליחת יד ברכוש הזולת, זיוף, הונאה, מרמה והפרת אמונים או פגיעה בבריאות הציבור.

ד. הורדה לדרגת טוראי.

ה. פיצויי לצה"ל בסך שלושים אלף ש"ח (30,000) הפיצוי יקוזז מתוך הסכום של שישים אלף (60,000) שהפקיד הנאשם בתאריך 22.4.2019 (קבלה מספר 414000349).

ו. קנס בסך ארבעים וחמש אלף ש"ח (45,000). שלושים אלף ש"ח (30,000) מתוכו יקוזזו מתוך יתרת ההפקדה מיום 22.4.2019 (קבלה מספר 414000349). היתרה בסך חמש עשרה אלף (15,000) ש"ח תשולם ב-שלושה (3) תשלומים חודשיים ושווים החל מיום 1.8.2019. אי עמידה בתשלום אחד מן התשלומים יעמיד את הקנס כולו לפירעון מיד. לא ישולם הקנס, יישא הנאשם ב-ארבעים וחמישה (45) ימי מאסר תמורתו.

הרכב מסוג הונדה "CRV", מספר רישוי XXX, יוחזר לנאשם. סכום בסך 3,390 ש"ח אשר נתפס על הנאשם יחולט. בשולי גזר הדין, וכיוון שתסקירים לעניין העונש הם עדיין בתקופת הרצה ובדיקה, נבקש להודות ולציין את הערכתנו, לעורכת התסקיר על התסקיר היסודי, המעמיק והמאוזן שהוגש לעיוננו. נוכח האמור בפסקה 17 יועבר העתק מהחלטתנו לעיון התצ"ר.

זכות ערעור תוך 15 יום.
ניתן והודע היום, י"ד באייר התשע"ט, 19.5.2019. הוקרא על-ידי האב"ד בלבד, בפומבי ובמעמד הנאשם והצדדים.

שופטת

אב"ד

שופטת

העתק נכון מן המקור
גיסיקה אידוב, סמל
משק"ית משפט

חתימת המגיה
נערך על ידי ל.ג.

תאריך הדפסה: 19.05.2019